

دستگاه اجتماعی

علی(ع) از همه لا يقتربود

در این بحث اجتماعی داستن با مشکل زندگی و بردهشیم اگر اذفاسدی که بر از مینها و فیلمهای سر اسرشود از گیر آنها دامنگیر جوانان شد، بحث میکنیم از طرف مقامات مریبوطه بما اعتراض میکنند، اگر درباره اشکالات تسویه امنیتی ایانی و ولایتی از جنبه‌های مذهبی و اجتماعی گفتگو میکنیم بازیما ابراد میکنند، حتی گاهی مخفی احیا بازیکردند و گفتگوی توافق می‌بله بهیان مبایدا لذا ذکر کردیم در این شماره مبنایست میلاد مسدد امیر مؤمنان علی(ع) در پیامون شخصیت آن حضرت کمی بحث کنیم بدینینم ابراد ندادند *

منظمه واقعیت دریای عظیم و پنهان در برای کسانیکه در آن شناوران درست روش نیست؛ ولی برای کسانیکه بوسیله خواپیما بر قرار آب پر و از میکنند بمنابع آشکار است تاریخ پر غنایی زندگی بشر با آنها مقاطع درخشند و تاریخ نیز همچون دریای عظیس است که گاهی طوفانی و پر خوش و وزانی آرام و خادوش است؛ غالباً تیرین گوهرهای شاهزاد و بی از شترین موجودات را در دل خود میبرند؛ ولی در آن برای کسانیکه در عصر یک حادثه زندگی میکنند کار آسانی نیست.

ذیرا امواج وسیع تیغه‌اش روز آن بتفع ساحبان زور و ذر بکار می‌افتد؛ و دستگاههایی که هدفی جز منحرف ساختن اشکار عمومی و سوق آنها در میوه‌های انحرافی و پرداری بتفع مقام شوی ساحبان قدرت ندارند؛ و بالاخره تسبیه‌ای ناروا، افراد و جا بهای شخصی معمولاً در هر عصری مانع از اینست که شخصیت افراد اینها که هست منمکس کردد.

ولی هنگامیکه تاریخی بک عصر درهم پیجه می‌شود و آن دستگاههای تبلیغاتی کمرانه کننده همراه ساحبان آنها در زیر خاکها مدفنون می‌گردید پرده‌ای روی قیافه حوابد و اشخاص

برداشته می‌شود و برشک واقعی خود سلوه گیر می‌شوند.

چه بسیار دیوهای دشت سیستان که از مصدر خود دد لایه قریشگان خودنمایی میکنند و ای در لابلای اوراق تاریخ خلیل لایس کرده و همان قیافه می‌شود و حوضه‌ای خود را شناساند؛ و نیز چه بسیارند افرادیا شخصیت و برشکی که در مصدر خود آنچنان که بودند شناخته نمی‌شوند و با گذشت زمان شاعر شخصیت آنها پرده های تاریخ دستگاههای اهل منی را شناخته و در اعماق دلایای ساحریان و افکار ساحب خلیل نمودند که؛ بدینی است افراد هر قدر برو گستر را شنید این موضوع درود آنها بسورت ساده‌تری بروز میکند.

* * *

با توجه باین حقیقت جای اینجع بیست که شخصیت واقعی فرزند رشد جهان انسابت یعنی آن کسیکه دستگاری خدا یا کسانی که مدنظر را بایدکار باعطا نه و شجاعت در وجودش بهم آیند و کمالتین بین سخنه جهان از دریت و را بوجود آورند و مام گرامیش «علی» بود، برای سادگی از افراد من حیات او درست روش را شد

اگر اک روزی زنگ اثر تزلیفات ناجوانمردانه و شوم دستگاه اخراجی خاندان اموی؛ دوست علی(ع) جرس شناخته می‌بیند که دارندگان آن را دون گوچکنگون عساکر محاکم باشد و در عصیانی با آن حضرت مادر و نیک مخصوص نمی‌بیند امروز سپاهی اهالی زید فیضه بجهات را امام امانت پیغامبر انسانیت ای ارض ای انشی بروند نایابد می‌شوند اما آنکه می‌باشد اینکه می‌باشد اشکار بر تور و سخنان بر مایه اش هم «جا را را روش نموده» و جوانی را غرق حریت و تعجب ساخته است.

اگر یک روز بفسر گران اسلام (س) دریای حضرتی می‌بیند:

وعلی از تمام پیروان من دانام است (۱) علی صندوق علم من است (۲) علی خازن علم من است (۳) علی باب علم من است (۴)

اگر و آن روزه فقط افراد ای اسندهای مانند این عیا، ب شخصیت عالی دوست بی نظر داشت آن حدیث آشناش داشتند و این حیثیت را اشکار دانند و می‌بینند:

«علم من و علوم تمام اصحاب محمد احی ادر بر افر علم و دانش علی (ع)
ماشد قدره ای است در بر افر هفت در بنا !»

۱۶۵۴ و ۱۶۵۵ - این پیچ حديث در کتاب ادبی و ادبیه جلد سوم صفحه ۹۶۶ از کتب بسیاری از اعمال تصنیف شده است کتاب القلیر مک از شاعرهاي یزدگرد علی وادی و تاریخ است که مقاله علاقت بالفضل امیر و سلطان علی (ع) را بمالیزین و چهی ایات و تجزیه و تحلیل نموده است

امروز تمام آنها که مختص آشناگی با تاریخ اسلام و زندگانی آن حضرت دارند باین حقیقت معتبر فند که علی (ع) از نظر مقام علم و داشتن بی تغیر بود چشم‌های علم و داشت از کوه‌هار وجودش می‌جوشید؛ و گوهرهای معرفت و حکمت از زبان او فرود میریند در لای سخنان دلنشین و گرمش هزار نکته باریکتر نموده بود، و در هر موضوعی سخن می‌بینست و با تمام حتابی بیکسان آشناگی کامل داشت، اگر دیگران در رشته خاصی تخصص ناپس دارند او در تمام علوم تخصص کامل داشت ذیر اسرچشم علم اول علم خدا بود.

اگریک روز پنجمبر اکرم (ص) در باره امیرفرمود: «قضایت و دادری تو از عده حکیماند تر و عادلانه تر است» (۱)

امروز عده می‌گویند: تاریخ پسریت عادلتر و دادپروردتر از داعل پیغاطر ندارد؛ زیرا اگریفرمود: *لَا يَمْلِأُ الْأَرْضَ لَأَنْفُسُ النَّاسِ إِذَا مُلْقُوْتُمْ مِنْهُمْ وَلَا يَخْذُلُ الظَّالِمُونَ بِخَلْقِهِ حَتَّىٰ أُورَدَهُ مِنْهُلَ الْحَقِيقَةِ وَلَوْ كَانَ كَارَهَا* (۲) (بعد اسکنند حق ستمدیده را از ستمکر می‌گیرم ظالم‌ها همار کردند پس چشم و آبکام حق می‌گشانم، اگرچه اونخواهد عمل او نیز این حقیقت را بخوبی تائید می‌کرد).

خلاصه امروز با کمار رفت پرده‌های فاریک زمانی کشته از ردی تاریخ زندگی آن حضرت چهره حقیقت چنان روشن شده که هر فرد با اطلاع و مصنف می‌گوید: پس از پنجمبر اکرم علی از عده لا بیق غریب بود.

آری نه تنها مامسلمانان می‌گویند علی (ع) از عده لا بیق بود، بیگانگان و دورافتادگان هم می‌گویند: علی از عده لا بیق بود داشتمد و متفکر مرد انکلپس «کارلایل» می‌گردید علی از عده لا بیق بود آنجا که می‌گوید:

«ماچاره‌ای ندارم جز اینکه علی را دوست بدارم و با عشق ورزیم؛ جوانمردی بود شریف و بلند همت، از وجدانش نیک و خیر خواهی می‌جوشید و از قلب گرم سوزانش شعله‌ای فردا ز شاهامت و حماسه زبانه می‌کشید از شیر شجاعتر بود اما شجاعتی آمیخته با عاطفه و فرش و لطف و محبت داشت؛ آن عطا فی که شایسته بود چنگ جویان صلبی فرون و سلط داشته باشد اور ادر کوفه ناجوانمردانه کشته ولی انگیزه این جنایت همان عدالت شدیداد بود، تا آنجا که مر کسی را مانند خود عادل میدانست» (۳)

۱- تواریخ انصار صفحه ۷۶- این کتاب نوشته داشتمده مردوف سنت مسیحی بیتلنجی است

۲- نهج البلاغه

۳- محمد المثلث الاعلی- نوشته کارلایل که بقلم محمد السباعی بعربي ترجمه شده است.